

مقایسه تأثیر رویکرد لباس فضایی و بوبات بر عملکرد حرکتی

درشت کودکان مبتلا به فلج مغزی

*محمد خیاط زاده ماهانی^۱، مسعود کریملو^۲

چکیده

هدف: این مطالعه به منظور مقایسه تأثیر رویکرد لباس فضایی با رویکرد بوبات بر عملکرد حرکتی درشت کودکان فلج مغزی ۴ تا ۱۱ ساله شهر تهران انجام گرفت. روش بررسی: در این مطالعه تجربی و کارآزمایی بالینی تصادفی، ۲۴ کودک مبتلا به فلج مغزی براساس معیارهای تحقیق، از بین مراجعان مؤسسه توانبخشی ولی عصر به طور ساده انتخاب و پس از همتا سازی بر اساس سن و سیستم طبقه بندی عملکرد حرکتی درشت، به صورت تصادفی ساده به دو گروه لباس فضایی و بوبات تخصیص یافتند. دوره درمانی برای هر دو گروه ۳۶ جلسه، ۳ بار در هفته بود. ابزار مورد استفاده، آزمون اندازه گیری مهارتهای حرکتی درشت بود. در تجزیه و تحلیل آماری از آزمون های کولموگروف اسمیرونوف، تی مستقل و تحلیل واریانس برای اندازه های تکراری استفاده شد. یافته ها: هر دو گروه بعد از مداخله، پیشرفت معناداری در مهارتهای حرکتی درشت داشتند ($P < 0/001$). پس از قطع مداخله، گروه لباس فضایی کماکان پیشرفت معناداری داشت ($P = 0/007$)، اما گروه بوبات به طور معناداری پسرفت نمود ($P = 0/04$). بلافاصله پس از مداخله، تفاوت معناداری بین دو رویکرد دیده نشد ($P = 0/598$)، ولی مدتی پس از قطع درمان، اختلاف دو رویکرد معنادار بود ($P = 0/002$).

نتیجه گیری: هر دو رویکرد لباس فضایی و بوبات در بهبود عملکرد حرکتی درشت کودکان مبتلا به فلج مغزی مؤثرند، ولی با قطع جلسات درمانی، در رویکرد لباس فضایی پیشرفت ادامه یافته، در حالی که در رویکرد بوبات، بهبودی حاصل شده تا اندازه ای از دست می رود. کلیدواژه ها: فلج مغزی/ مهارتهای حرکتی درشت/ رویکرد لباس فضایی/ رویکرد بوبات

۱- کارشناس ارشد کاربردمانی جسمانی، عضو هیئت علمی دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز
۲- دکترای آمار زیستی، دانشیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۱۲/۱۷

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۸/۱۲/۱۷

*آدرس نویسنده مسئول:

اهواز، بلوار گلستان، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور، دانشکده توانبخشی، گروه کاربردمانی
تلفن: ۰۶۱۱-۳۷۴۳۱۰۱

*E-mail: mkhayatzadehm@yahoo.com